

portal

Infraestructures que construeixen vida

Inés Granollers

Diputada al Congrés per Esquerra Republicana

@InesGranollers

Quan pensem en infraestructures és fàcil que ens vingui al cap una autopista, vies de tren o grans obres. Però les infraestructures són molt més que quitrà, ferro o grues. Són la manera més tangible d'explicar quin país volem construir. Perquè darrere de cada carretera, de cada estació, de cada polígon industrial o de cada línia elèctrica, hi ha una decisió que acaba condicionant on vivim, on treballem i on tenim oportunitats.

Les infraestructures no només uneixen punts en un mapa, uneixen persones amb el seu futur. Permeten que una empresa decideixi instal·lar-se en una comarca o en una altra, que et puguis quedar a viure al teu poble i no hagis de marxar perquè no hi ha feina o serveis a prop.

Durant massa anys, hem planificat el país de manera desigual. Hi ha territoris que han acumulat inversi-
ons, població i activitat econòmica, mentre d'altres han vist com anaven perdent habitants, serveis i expectatives. El resultat: un país que avança a dues velocitats.

D'una banda, hi ha comarques que lluiten contra el despoblament. Es fa

difícil mantenir una escola, un comerç o un consultori mèdic quan la gent marxa perquè no hi veu futur. D'altra banda, les grans àrees metropolitan-
es viuen la cara oposada del problema: gentrificació, habitatges cada vegada més cars, serveis saturats i una sensació creixent que cada cop hi ha menys espai per viure amb qualitat.

No són problemes independents. Formen part d'un mateix desequilibri. Quan un territori perd oportunitats, un altre acaba assumint una pressió excessiva. Quan concentrem tota l'activitat en pocs indrets, condemnem uns territoris a buidar-se i uns altres a col·lapsar.

Per això, cal deixar de veure les infraestructures com una simple partida pressupostària. Cal entendre-les com una política de cohesió. Necessitem una xarxa ferroviària que connecti tot el país, bones carreteres que no deixin comarques aïllades, infraestructures energè-
tiques que permetin crear nova indústria, connectivitat digital perquè qualsevol empresa pugui innovar des de qualsevol municipi i equipaments públics que garanteixin els mateixos drets, visquis on visquis.

Planificar infraestructures és planificar el país dels pròxims 50 anys. No es tracta de construir més per construir, sinó de construir millor, amb una mirada llarga i pensant en l'interès col·lectiu. Cada euro invertit hauria de servir per reduir desigualtats, generar activitat econòmica i reforçar la cohesió territorial.

Les infraestructures no són només grans obres. Són una declaració d'intencions. Expliquen qui deixem connectat i qui condemnem a quedar al marge. Si volem un país amb oportunitats per a tothom, hem de planificar i pensar en el conjunt del territori. Perquè un país no és més fort quan una ciutat creix sense límits; és més fort quan qualsevol persona, visqui on visqui, pot construir-hi un projecte de vida. Aquesta és, al capdavant, la infraestructura més important que podem construir. ■